

Tuổi già

04/05/2023

Đào Như

Tùy bút

Ảnh tác giả.

(Gửi ông bạn già Phạm Hữu Đạo)

Nhiều lúc nghĩ cũng lạ, cái ý nghĩ về tuổi già cứ đeo đẳng mãi trong trí mình không sao quên nó đi được. Nghĩ cũng tại mình. Tuổi tác là vấn đề thuộc thời gian. Sống lâu lên lão làng. Đó là tự nhiên. Mỗi tuổi đều có những khó khăn riêng, cũng như những bệnh tật. Bà nhà tôi thường bảo nhỏ: hơi đâu mà ông để ý đến chuyện tuổi tác, già nua. Sống khỏe mạnh qua ngày nào mừng ngày đó. Gần 90 rồi mà còn được thấy các con cháu mạnh khỏe, ăn học nên người, xây dựng gia đình, là mừng rồi. Thế là mình được an ủi quá rồi. Hơi đâu mà ông lo chuyện bao đồng, văn chương, chữ nghĩa, thi phú, chính trị, chính em... Các bà ai cũng vậy, thương chồng, muốn chồng được nghỉ ngơi vui sống với tháng ngày còn lại. Nghĩ mà thương các bà. Nhưng biết làm sao bây giờ. Cứ đến 9, 10 giờ tối là buồn ngủ đến híp cả mắt, nhưng ngủ đến nửa khuya thường thức giấc đến hai ba bận. Những lúc đó làm sao cảm lòng cho được. Cứ mỗi lần thức giấc là nhớ đến những chặng đường xưa, bạn bè xưa. những năm tháng chiến tranh khói lửa. Quê nhà thì xa vời vợi. Còn đâu ngày trở về. Già quá rồi! Không biết làm gì để lấp đầy quãng đường còn lại.

Người xưa thường bảo vợ chồng là duyên nợ. Có lẽ ý tưởng đó đến từ kinh nghiệm sống hơn là tư duy, triết lý. Hai vợ chồng sống với nhau không có

nghĩa là ở chung mà là sống chung với nhau với đầy đủ ý nghĩa yêu thương, trách nhiệm đùm bọc lẫn nhau. Thường là các bà sống lâu và khỏe hơn chồng. Giúp đỡ chồng trong tuổi già. Bà nhà tôi chăm sóc tôi từng bữa ăn, từng giấc ngủ, từng viên thuốc. Về già các bà thường phải chấp nhận những nụ hôn của ông chồng già đầy mũi dãi. Nhưng sau cái hôn ướt át đó (theo nghĩa đen của nó) các cụ không quên xin lỗi vợ làm cho các bà cảm động. Ôi trái tim của các bà thật độ lượng chẳng những cho con cháu mà cả cho chồng lúc về già.

Ở đâu cũng vậy, bất cứ xóm làng nào, tỉnh thành nào, Tàu, Tây, Nhật, Mỹ... bà góa bao giờ cũng nhiều hơn đàn ông góa vợ. Các ông thường tái hôn nhiều hơn các bà. Phải chăng đàn ông thường yêu cuồng nhưng cũng quên vội? Những chuyện tréo cẳng ngỗng như vậy, người đời vẫn coi đó là bình thường. Phải chăng vợ chồng già phải biết nâng đỡ cho nhau, lỡ khi tôi lửa tắt đèn...

Mới hôm nào, đến 10 giờ tối thấy bà nhà tôi vẫn còn đọc sách, tôi đến khép cái màn màn kín lại. Bà hỏi, ông làm gì vậy? Tôi cười, em không thấy trăng đang nhìn trộm em sao? Bà nheo mắt nhìn tôi. Đôi mắt bà vẫn còn có đuôi...

Đào Như

(May 3-2023)

Nguồn: <https://vietbao.com/a315704/tuoi-gia>

Kính mời đọc thêm những truyện khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/DaoNhu.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9200 TÁC PHẨM